

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5796-09 - ניב בלונד נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5796-09 - ניב בלונד נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 5796-09

ניב בלונד

ע"י ב"כ עו"ד שלום

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ירושלמי

בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[10.01.2013]

כב' השופטת מיכל לויט, שופטת בכירה

פסק דין

1. תביעתו של התובע מיום 30.3.09 לתשלום דמי אבטלה, נדחתה, היות ולא צבר תקופת אכשרה נדרשת.
 2. התובע צבר 293 ימים מתוך 300 הימים הנדרשים כתקופת אכשרה, בתקופה של שנה וחצי שקדמה לתקופת האבטלה.
 3. לטענת התובע, החסיר 7 ימים בלבד מתקופת האכשרה הנדרשת לקבלת דמי אבטלה. מאחר ומדובר בתקופה קצרה, אין בכך כדי לאיין את זכאותו לגמלת אבטלה, והדבר אף אינו עולה בקנה אחד עם מטרתו הסוציאלית של החוק. ב"כ התובע הפנה בסיכומיו לפסק דין בעניין ב"ל 2498/05 רזנפלד נ' המוסד לביטוח לאומי.
 4. לטענת המוסד, בהתאם לסעיף 160 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה-1995 ("החוק") היה על התובע, כעובד על בסיס יומי, להשלים 300 ימי אכשרה בתוך 540 הימים בתכוף לתאריך הקובע. דמי אבטלה משולמים רק למי שצבר את תקופת האכשרה המוגדרת בחוק, ואין למוסד שיקול דעת לאשר מניית תקופת האכשרה באופן שונה מזה שנעשה בעניינו של התובע. מטרת החוק היא הקניית זכות לדמי אבטלה רק למי שעבד בעבר וחדל, ועל מנת להתקיים בכבוד בתקופת הביניים ובכפוף להתקיימות כל התנאים לזכאות. ב"כ המוסד הפנה לפסק דין בעניין עב"ל 129/07 סבג נ' המוסד.
- הכרעה
5. סעיף 163 לחוק קובע אימתי יראה אדם כמובטל:

רואים אדם כמובטל אם הוא רשום בלשכת שירות התעסוקה כמחוסר עבודה לפי תנאים שקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה, והוא מוכן ומסוגל לעבודה במקצועו או בכל עבודה אחרת המתאימה לו (לשני אלה ייקרא להלן - עבודה מתאימה), ולשכת שירות התעסוקה לא הציעה לו עבודה כאמור".
6. בהתאם לסעיף 161 לחוק:

(א) לענין סימן זה, תקופת האכשרה לגבי תקופת אבטלה פלונית היא אחת מאלה:

(1) 360 ימים שבעדן שולמו דמי ביטוח אבטלה בתוך 540 הימים בתכופ לתאריך הקובע;

(2) היה שכרו של הזכאי מחושב על בסיס יומי (בפרק זה - שכיר יום), דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה בעד 300 ימי עבודה בתוך 540 הימים האמורים.

מיום 1.7.2002

תיקון מס' 48

מיום 16.6.2002 עמ' 431

החלפת סעיף קטן 161(א)

הנוסח הקודם:

(א) לענין סימן זה, תקופת האכשרה לגבי תקופת אבטלה פלונית היא אחת מאלה:

(1) (א) 180 ימים שבעדן שולמו דמי ביטוח אבטלה תוך 360 הימים בתכופ לתאריך הקובע;

(ב) היה שכרו של הזכאי מחושב על בסיס יומי (בפרק זה - שכיר יום), דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה בעד 150 ימי עבודה תוך 360 הימים האמורים;

(2) (א) 270 ימים שבעדן שולמו דמי ביטוח אבטלה תוך 540 הימים שקדמו לתאריך הקובע;

(ב) היה הזכאי שכיר יום, דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה בעד 225 ימי עבודה תוך 540 הימים האמורים;

(ג) הוראות פסקה זו יחולו בתנאי שהתאריך הקובע חל בתום 24 חודשים לפחות מהתאריך הקובע שקדם לו.

90 ימים מיום פרסומן של תקנות לפי סעיף 170(ז)

תיקון מס' 141

מיום 2.8.2012 עמ' 616

החלפת סעיף קטן 161(א)

הנוסח החדש:

(א) לענין סימן זה, תקופת האכשרה לגבי תקופת אבטלה פלונית היא 12 חודשים קלנדריים שבעדם שולמו דמי ביטוח אבטלה, בעד אחד או יותר מהימים בחודש, בתוך 18 החודשים בתכופ לתאריך הקובע.

הנוסח הקודם:

(א) לענין סימן זה, תקופת האכשרה לגבי תקופת אבטלה פלונית היא אחת מאלה:

(1) 360 ימים שבעדם שולמו דמי ביטוח אבטלה בתוך 540 הימים בתכופ לתאריך הקובע;

(2) היה שכרו של הזכאי מחושב על בסיס יומי (בפרק זה - שכיר יום), דיו ששולמו דמי ביטוח אבטלה בעד 300 ימי עבודה בתוך 540 הימים האמורים.

7. אין מחלוקת בענייננו כי התובע היה מובטל בתקופה הרלוונטית, וכי עובר לכך, היה שכרו מחושב על בסיס יומי.

8. בפסק הדין בעניין עב"ל 129/07 סבג נ' המוסד, דן בית הדין הארצי בשאלת הכללת פדיון חופשה שנתית בגדר

תקופת הזכאות לצורך תשלום דמי אבטלה. בית הדין הארצי דחה את התביעה וכך נפסק:

"בחוק ניתן ביטוי לחשיבות שראה המחוקק עת קבע את תקופת האכשרה המקוצרת הנדרשת מעובד יומי, כי ייכללו

בתקופת האכשרה ימי עבודה בפועל בלבד. זאת, להוציא את אותם חריגים אשר הוחרגו מפורשות בחוק, דוגמת ימי

אבל במשפחה, ימי שירות סדיר על פי חוק שירות בטחון וימי מחלה שבעדם זכאי העובד לדמי מחלה.

לפיכך, לא מצאנו מקום לסטות מן ההלכה הנוהגת לעניין זה, אשר חלקה פורטה בפסק דינו של בית הדין האזורי,

וזאת גם בהתחשב בעובדה שלמערערת חסרים ימים בודדים לצורך השלמת תקופת האכשרה הנדרשת."

הנה, בסיפת הדברים קבע בית הדין הארצי כי הגם שהחסירה המערערת מספר ימים לצורך השלמת תקופת האכשרה

הנדרשת, לא קמה לה הזכות לתשלום דמי אבטלה.

9. בפסק דין שניתן בעניין בל (חי') 2172/06 צוראל נ' גל עדנה נ' המוסד נדונה סוגיית הכללת "חופשה ללא תשלום"

במסגרת תקופת אכשרה. ענייננו אינו עוסק בכך, אלא בשאלת החסרת ימים בתקופת האכשרה. יחד עם זאת,

הדברים שנפסקו באותו עניין יפים גם לענייננו כדלקמן:

"... ביטוח אבטלה ממהותו, מיועד לאנשים המצויים במעגל העבודה ומשתכרים, ולא לכאלו שטרם באו לתוכו או

שיצאו ממנו. מכאן הדרישה לתקופת אכשרה כתנאי לזכאות לדמי אבטלה, שרק מי שעבד וחדל יקנה זכות לתשלום

דמי אבטלה, אם התקיימו בו יתר התנאים לזכאות. התכלית הינה לאפשר לעובד אשר נפלט ממעגל העבודה, בעל

כורחו ועקב כך נשבר מטה לחמו אפשרות להתקיים בכבוד בתקופת הביניים עד מציאת עבודה חלופית, תוך הגנה על

רמת חייו בתקופה זו. דמי האבטלה אמורים לשמש במקרה כזה כתחליף ההכנסה שאבדה למחוסר העבודה.

תקופת האכשרה הנדרשת לצורך זכאות לדמי אבטלה מוגדרת בחוק הביטוח הלאומי, באופן שלא הותיר כל שיקול-

דעת למוסד לאשר חישוב תקופת אכשרה באופן שונה מהמפורט בו. "

10. ב"כ התובע הפנה בסיכומיו לפסק הדין בעניין ב"ל 2498/05 רזנפלד נ' המוסד לביטוח לאומי. אכן, באותו עניין התקבלה התביעה לזכאות לדמי אבטלה, וזאת על אף חוסר של יום אחד מתוך ימי תקופת האכשרה הנדרשת. יחד עם זאת, בוודאי שאין באמור בפסק הדין באותו עניין על מנת לקבוע, כי בכל מקרה של חסר ימים ספורים בימי תקופת האכשרה הנדרשת, תתאפשר קבלת דמי האבטלה, כאילו עמד הטוען לזכות במלוא תנאי הזכאות הקבועים בחוק, אלא על כל מקרה להיבדק לגופו.
11. בעניינו של התובע, אין מדובר בחסר של יום בודד מתקופת האכשרה הנדרשת, אלא בשבוע ימים. בנוסף, התובע לא הראה כל טעם מיוחד מדוע תקום לו הזכות לקבלת דמי אבטלה, על אף החסרת 7 ימים מתקופת האכשרה. כל שנטען הוא, כי מדובר בתקופה קצרה.
12. הזכות לקבלת דמי אבטלה עומדת רק למי שעמד בתנאי הזכאות הקבועים בחוק. זאת, בין היתר, על מנת להבטיח את טובת ציבור המבוטחים בכללותו.
- המוסד לביטוח לאומי, וכך גם בית הדין, אינו מוסמך לאשר תשלום גמלה מקום שהזכאות לה נשללה מפורשות בהוראות החוק.
- אמנם נתונה למוסד לביטוח לאומי סמכות למתן הענקה מן הצדק, על פי הוראות סעיף 387 לחוק, אולם תשלום דמי אבטלה על אף העדר תקופת אכשרה אינה באה בגדר סמכות זו.
- מעבר להסמכה המפורשת הקבועה בסעיף 387 חוק להענקה מטעמי צדק, אין סמכות, לא למוסד ואף לא לבית הדין, להעניק זכות לתשלום גמלה, בהעדר זכאות לכך על פי החוק.
13. נוכח כל האמור לעיל, אין מנוס לצערי מדחיית התביעה.
- סוף דבר:
14. התביעה נדחית.
15. כמקובל בהליכים שענינם ביטחון סוציאלי, אין צו להוצאות, על אף דחיית התביעה.
- ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ג, 10 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.